

af Kommunerne uden nogenstomhelst Hjælp fra Staten. De Foranstaltninger, Lovforslaget gaar ud paa, ere jo nemlig saadanne, som man allerede nu paa en eller anden Maade maa iværksætte, naar Epidemier udbryde. Dette at isolere de Syge, at søge at tilveiebringe de fornødne Epidemilokaler, hvor de Syge kunne henbringes, helbredes, holdes ude fra Forbindelse med de Sunde, at flytte ud af Leiligheder, hvor Sygdomme udbryde, og Deslige ere Foranstaltninger, som nu maa gøres; kun er der den Forskiel, at nu maa man se at affinde sig med Folk i mange Tilfælde for at iværksætte disse Ting med det Gode, da man ikke kan gøre det med Loven i Haanden. Ved alle mere alvorlige Epidemier maa man stride til disse Forholdsregler og strider til dem, og man kommer ud over Vanskelighederne saa godt, som man kan. Derfor ser jeg ikke rettere, naar Forholdet er dette nu, at disse nødvendige Udgifter maa bæres helt og holdent af Kommunerne, end at det er allerede et meget betydeligt Tilbud i Retning af at komme dem til Hjælp fra Statens Side, naar man vil gaa ind paa at udrede Halvdelen af disse Udgifter. Det forekommer mig derfor, at man maa blive staaende her ved, og jeg skal tilføie, at man ogsaa maa fastholde dette, da man ellers let kan komme ind paa Konsekvenser paa andre Gebeter, som man ikke kan vedfjende sig. Det er et af de Forhold i denne Paragraf, som nøder mig til at stille Vædringsforslag. — Det Andet, jeg tillægger ligeaa stor Betydning, er det, at medens Lovforslaget gik ud paa, at Udgifterne ved Epidemier, forsaavidt de ikke blive refunderede af Staten, skulle afholdes i Kjøbenhavn af Stadens Kasse, paa Bornholm af den fælles Amtsfond og i hver Amtstraadsreds af Amtsrepartitionsfonden, saa er der nu foretaget den Forandring i Forslaget, at hver Kjøbstad selv skal bære sine Udgifter af Kæmmerkassen og hver Amtstraadsreds sine af vedkommende Amtsrepartitionsfond. Dette, at hver Kjøbstad selv skal bære disse Udgifter, forsaavidt de ikke faas refunderede af Statskassen, er for det Første en meget ubillig Forholdsregel, som kan falde meget haardt, navnlig paa de smaa Kjøbstæder, der maatte være saa uheldige at faae en mere udbredt Epidemi, f. Ex. en Koleræpidemi eller Deslige; men dernæst mener jeg, at det overhovedet strider mod Lovens Princip. Lovens Princip og det Princip, hvorefter man overhovedet kan kræve Noget af Staten, er netop det, at Afværgelsen af en saadan Epidemi er Noget, hvori ikke blot det enkelte bestemte Sted, hvor Epidemien er opstaaet, har Interesse,

men at for det Første det omliggende Distrikt har Interesse deri og dernæst ogsaa de fjernere Landsdele, ogsaa det hele Land; det er navnlig denne sidste Betragtning, der skal motivere, at Staten deltager i Udgifterne. Men naar nu Lovforslaget skal hvile paa den Grundtante, bliver det ganske urimeligt ikke at lade det omkring Byen liggende Distrikt deltage i Udgifterne til Bekjæmpelsen af en Epidemi, der er opstaaet i en By. Det er dog fremfor alt af Interesse for det omkringliggende Land, at Epidemien bekjæmpes, og først paa en fjernere Maade for de øvrige Landsdele, og navnlig da for de Dele, der ved Sunde og Fjorde ere skilte fra det Sted, hvor Epidemien er opstaaet. Derfor tror jeg, at dette Punkt, som der forøvrigt ved Sagens Behandling i Fjor ikke blev gjort nogenstomhelst Bemærkning om, hverken i dette Thing eller i det andet Thing, men som først er fremdraget i Nar, er et Punkt, med Hensyn til hvilket det ligeledes vil blive nødvendigt for mig at stille Vædringsforslag til Lovforslagets 2den Behandling. Med Undtagelse af disse to Punkter, som jeg her har omtalt, tror jeg, at Lovforslaget iøvrigt egner sig til Vedtagelse, som det er. De andre Indvendinger, der kunde gøres mod Forslaget, tror jeg ikke ere af den Betydning, at man derfor skal stille Vædringsforslag.

Rump: Det foreliggende Lovforslag er en gammel Bekjendt af dette Thing og blev gjort til Gjenstand for en omhyggelig Behandling i Samlingen 1884-85. Som bekjendt, er det af den høitærede Regering blevet forelagt i det andet Thing i den Stikkelse, hvori det blev vedtaget her ved 3die Behandling i den nævnte Samling. Den høitærede Justitsminister har gennemgaaet de fleste og navnlig alle mere væsentlige Vædringer, som Lovforslaget er undergaaet i det andet Thing, og jeg er derfor saa heldig at kunne fatte mig i Northed, idet jeg paa alle Punkter fuldstændig samstemmer med den høitærede Justitsminister. Det er saaledes for mig ganske klart, at det er temmelig ligegyldigt, om der i Sundhedskommissionen sidder 1 eller 3 kommunale Medlemmer, ligesom det heller ikke vil spille nogen Rolle med Hensyn til de mindre farlige Sygdomme, om Politimesteren, inden han træder i Forbindelse med Distriktslægen, tillige skal tillalde de kommunale Tilsynsmænd. — Hvad § 4 angaar, saa tror jeg ikke let det vil kunne hænde, selv efter de forandrede Bestemmelser, at man, hvad de mindre farlige Sygdomme angaar,